

ellenére az országban több tízezer hektáron legeltetnek ma is olyan pásztorok és pásztorcsaládok, akik az idősebb pásztoroktól tanulták a tudományukat, jelentős mennyiségű és kiváló minőségű vágóállatot és más termékeket állítanak elő, és tevékenységükkel a természeti és kulturális, gasztronómiai és agrár-értékek megőrzéséhez is hozzájárulnak.

A Magyarországon hagyományos pásztoroló legeltetés egyik egyedisége, hogy a keleti sztyeppe és a közép-európai fás-erdős legeltetési rendszerek területei és pásztorkultúrája itt találkozik, és szervesen egybefonódik még ma is. Ez az egyik fontos szál, amely összeköti népeinket.

Javaslatuknak megfelelően a tervezett nemzetközi év ráirányítja a figyelmet a tájjal és természettel összhangban megvalósuló állattartás, a fenntartható gazdálkodás fontosságára és az ahhoz kötődő hagyományok megőrzésére. Ezzel nemcsak a környezetünk iránti elkötelezettségünk és őshonos állatfajtáink megőrzése kapna nemzetközi figyelmet, hanem egy egyedülálló és különleges csoport kulturális öröksége fenntartásának szükségessége is. Mint tudjuk, hogy a mongol agrárkultúrára jellemző, egyedülálló állattartási módszerek kedvező hatásúak az élelmezésbiztonság és a biodiverzitás vonatkozásában is.

Ezúton is biztosítom Miniszter Urat, hogy Magyarország határozottan támogatja Mongóliát abban, hogy a FAO a 2026-os évet a Legelők és Pásztorok Nemzetközi Événak szentelje. Kiemelten fontos értéként kezeljük, hogy pásztorhagyományaink és a legeltetési állattartás fennmaradjon és ezt az örökséget nemzetek és nemzedékek tudásaként átörökítsük, Önökkel egyetértésben és erősödő kapcsolatainkat tovább mélyítve.

Miniszter úr, kérem, fogadja őszinte nagyrabecsülésemet.

Budapest, 2020. szeptember „21”.

Tisztelettel:

Dr. Nagy István

